

Om fuldbyrdelse af fremmede retsanmodninger om beslaglæggelse m.v., herunder spørgsmålet om overførsel af beslaglagte midler til den begærende stat, henvises særligt til de almindelige bemærkninger pkt. 3.1.5.

Efter hvidvaskkonventionens art. 15 og FN-konventionens art. 5, stk. 5, vil det konfiskerede som udgangspunkt tilfælde statskassen. Imidlertid giver de pågældende bestemmelser i modsætning til retsvirkningskonventionens art. 47 mulighed for at overføre det konfiskerede helt eller delvis f.eks. med henblik på deling af konfiskationsprovenuet mellem den begærende og den anmodede stat (»asset sharing«). Konventionerne giver også mulighed for ordninger, hvorved konfiskationsprovenuet øremærkes til kriminalitetsbekæmpelse m.v. ved placering i mellemstatslige fonde eller lignende (»asset forfeiture fund«).

Henvisningen i § 5 a til hvidvaskkonventionens art. 15 og FN-konventionens art. 5, stk. 5, indebærer, at justitsministeren kan træffe bestemmelse om hel eller delvis overførsel af det konfiskerede. Sådan overførsel forudsættes imidlertid som udgangspunkt alene at komme på tale i enkelttilfælde i forhold til en begærende stat, hvor der er konstateret gensidighed. Overførsel kan efter omstændighederne tænkes anvendt i tilfælde, hvor der består et erstatningskrav i anledning af den lovovertrædelse, som har dannet grundlag for konfiskationen, jf. straffelovens § 77, eller hvor forbrydelsen bortset fra det konfiskerede udbytte ikke har nogen tilknytning til Danmark.

Til nr. 2 og 3

Der er alene tale om konsekvensændringer, der indebærer, at henvisningerne i § 10, stk. 1, og § 12, stk. 2, også kommer til at omfatte kapitel 3 a om FN-konventionen og hvidvaskkonventionen. Det bemærkes, at henvisningerne i § 9 og § 10, stk. 3, til kapitel 3-4 også forudsættes at omfatte kapitel 3 a.

Til § 3

Lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v.

Til nr. 1

Ændringen indebærer, at der i lighed med, hvad der gælder for betingede domme, kan ske overførsel til Danmark fra et af de nordiske lande af tilsyn, fastsat i domme om samfundstjeneste som en selvstændig retsfølge. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.1.

Til nr. 2

Bestemmelsen angår retsvirkningerne af en overførsel til Danmark af tilsyn, fastsat i de øvrige nordiske lande. Sammen med § 7 indebærer ændringen af § 8, stk. 1, 2. pkt., at straffelovens regler om betingede domme, herunder 8. kapitel om samfundstjeneste, finder anvendelse, uanset om tilsynet er fastsat i en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste eller i en dom til samfundstjeneste. Retten kan således efter omstændighederne træffe bestemmelse om fuldbyrdelse af straf, jf. herved lovens § 4, fastsat i en dom til samfundstjeneste, eller fastsætte en straf, såfremt der ikke i forvejen er fastsat straf i dommen til samfundstjeneste, jf. straffelovens § 66, stk. 1, nr. 1, og § 67, stk. 1, jf. § 61. I begge tilfælde skal der ved straffastsættelsen tages hensyn til omfanget af den samfundstjeneste, som den dømte måtte have udført, jf. straffelovens § 66, stk. 3, og § 67, stk. 3.

Til nr. 3

Efter denne bestemmelse kan den danske anklagemyndighed eller vedkommende danske domstol overlade til myndighederne i domslandet at træffe de i § 8, stk. 1, omhandlede afgørelser. Ændringen indebærer, at bestemmelsen tillige kan finde anvendelse i tilfælde, hvor der er spørgsmål om ændring af en dom til samfundstjeneste.

Til nr. 4

Såfremt en person, der er betinget dømt i et andet nordisk land, her i landet dømmes for strafbart forhold, kan retten, selv om der ikke er anordnet tilsyn efter lovens § 7, i medfør af § 9 træffe afgørelse i overensstemmelse med straffelovens regler om betingede domme om, at der skal fastsættes ubetinget straf for forhold, omfattet af den betingede dom.

Bestemmelsen er efter sin formulering fakultativ. Selv om det nye strafbare forhold er af en sådan beskaffenhed, at retten, såfremt den betingede dom havde været afsagt her i landet, efter straffelovens § 61 ville have truffet bestemmelse om fuldbyrdelse af straf for det af den betingede dom omfattede forhold, kan retten således undlade dette og dermed overlade spørgsmålet til domslandets myndigheder.

Ændringen indebærer, at bestemmelsen tillige finder anvendelse på forhold, omfattet af en dom til samfundstjeneste.

Til nr. 5

Bestemmelsen angår tilfælde, hvor en person, der er betinget dømt her i landet, i et af de øvrige nordiske lande idømmes straf for forhold, begået i prøvetiden, uden at der ved dommen tages stilling til